

మవలే

SRIKAR.

2-60

విలువలు
దౌత్యకవంద్రులు

“బొల్బాలు మీకు వున్నాయంటుంది ఒక సైనిక దరమం సెయ్యండయ్యో యెంతో దీనంగా వుందా గొంతు. వెనుతిరిగి చూశాను. అస్తివంజరం లాంటి ఆకారం ... నడుం వంగిపోయిందేమో నిటారుగా నిలబడలేనట్టు క్ర్రర ఊతంతో నిలబడి వుంది...! అన్నంతిని ఎన్నిరోజు అయ్యిందో ఏమో పొట్ట లోపలికిపోయి వుంది.

పై నలు వేసేవారు వేస్తున్నారు. కొంతమంది ఆ మనిషిమీద జాలి కురిపిస్తున్నారు. ఎంతోమంది విసుక్కుంటున్నారు. అవునుమరి! జాలి అయితే మాపించగలరుగాని అతని గొం వినిపించుకునే వారెవరు? పైగా వాళ్ళున్న సరిస్థితిలో విసుగుదం కాకపోతే మరేం మాపించగలరు! అది అసలు కొత్త సినిమా విడుదలఅయినరోజు. ఆ రోలు ముందు అతను యెంతోపట్టుంచి వున్నాడోయేమో గాని, నేను మాత్రం ఒక అరగంటనుంచి లై సులో నిలబడి టిక్కెట్టుకోసం యెదురుచూస్తూ వున్నాను. ఇంకా మ్యూజీ వదలలేదు. దానికి చివ్వామేమో అన్నట్లు బుక్కింగ్సు ముందు పెద్ద పాముల్లా మెలికలు తిరుగుతూ వున్నారు జనం! “సోడ ... సోడ ... ఏమంటి సోడ కాలా? ... వేరుకనక్కాయలు...వేరుకనక్కాయలూ...” ఇంకా ఏవేవో చిరుతిళ్ళు ఆ మ్యే వాళ్ళు ... ఆ కొత్త సినిమా పై వ్యాఖ్యానాలూ ... ఆ ప్రదేశమంతా వాలా పొడవుడిగా వుంది.

“బాబూ దరమసెబువులు. ఒక్కసైనిక దరమంసేసి వున్నాంకొట్టుకోండి.” దీనంగా ఆ ఆకారం అడుగుతూనేవుంది.

“ఘో, ఘో! వెధవా! చెప్తూంటే నీక్కాదు!” ఆ గర్జింపు వినవచ్చినవైపు ఒకసారి తిరిగి చూశాను. టెలికాటన్ పాంటు ... లక్చేసే వున్న టెలికాటన్ వర్షు ... చేతికొక ఖరీదైన గడియారం ... కళ్ళకు నల్లని అద్దాలూ ... నల్లగా నిగనిగలాడుతూ ముట్టుకొంటే మాసిపోతాయన్నట్లున్న మా ... ఆ నూలు వాలా మనిషిని చూస్తూంటేనే చెప్పొచ్చు వాలా ఖరీదైనవాడిని!

“అయ్యా! ఏదో మీలాంటిట్లు దయ మాపాలిం ... మేం బతకాల...”

“అరే! చెప్తూంటే నీక్కాదు. అవతంకు ఘో ... అయినా ఏదన్నా పని చేసుకు బతకాలిగాని ... యిదేమిటి...” విసుక్కుంటున్నాడతను.

“కట్టం సెయ్యగలిగితే మాకీ కరమమేం బాబూ! అది సెయ్యలేకేగిందా!”

“మాడండి సార్! వాడి తం బిరుసు ... అడుక్కుతినేవాడి కెంత పొగరో!...” అని తన పక్కనవున్న ఆయనతో అన్నాడు ఆ సూట్వాలా! నాకుమాత్రం ఆ అడుక్కుతినే అతన్ని చూస్తూంటే జాలి వేసింది. ఆ నూలువాలామీద వివరీతమైన కోపం వచ్చింది. “అతను అడుక్కు తింటున్నంత మాత్రాన అతనిపై అధికారం చలాయించే హక్కు అతనికేముంది? ... నువలి వాడు...కాయకష్టం చేయలేనివాడు...అడుక్కుంటున్నాడు. అంతమాత్రాన అంత మీనంగా చూసే అధికార మేముంది? చేతనైతే సహాయంచెయ్యాలి... లేకుంటే సామ్యునాలిగాని ...”

“అయ్యో” అన్న పిలుపుతో యీ రోకంలొకే వచ్చాను. ఎదురుగా ఆ ముసలతను... అప్రయత్నంగా నా చెయ్యి జేబులోకి వెళ్ళింది. చేతికొట్టించేంతో తెలిసేలోగానే నా చేతిలో డబ్బు అతని చేతిలో వుంచాను. అది చూసి అతని కళ్ళు మెరువడం గమనించాను. అప్పుడు నా కళ్ళు అతని చేతివైపుకి మళ్ళాయి. అతని చేతిలో ఒక రూపాయి కాగితం... అది చూసుకొని మురిసిపోతున్నాడతను. అతని కళ్ళు ఆనందంతో మెరిసిపోతున్నాయి. ఆ క్షణం నాకెంతో తృప్తి నిచ్చింది. బహుశా నా పాతికేళ్ళలో అటువంటి తృప్తిని యితవడకు సాధారణమేనానని పించింది.

“ఇటువంటివాళ్ళు వుండటాల్సే అడుక్కునే వాళ్ళు ఎక్కువవుతున్నారు. పెద్ద మొర్రానిగా నలుగురూ గొప్పగా తమను గురించే చెప్పుకోవాలనో, ఏమో ధర్మం చేసిపోవాలనో” సూల్ వాలా నాపై విసుక్కొవడం నాకు స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. నాకా క్షణంలో అడుక్కుతినేవాళ్ళను ప్రోత్సహించాననే ఆలోచనంటే ఆ ముసలతని కళ్ళలో కనిపించిన మెరుపువసం, అంతకుముందు దీనంగా వున్న అతని మూపు ... అంతా ఒక్కసారి నా కళ్ళముందు మెదిలింది.

ఇంతలో ఎప్పుడు మ్యాట్టి వదిలారో ఏమో బుక్కింగు తెలిసి బీకేట్టు యిసున్నారప్పట్టుగా గోల... ఈలలు... నెమ్మదిగా మా లైను ముందుకు కదులుతోంది. ముందుకు కదులుతున్నకొద్దీ నాకు బీకేట్టు చొరుకుతుండన్న ఆశ పెరుగుతోంది. బుక్కింగు చేపుకు నెమ్మది నెమ్మదిగా కదులు తున్నాం మేము! ... ఇంతలో నా వెనక ఎవరో ఆరున్నవారు... “అయ్యో నా పప్పు! ... పప్పు!” అంటూ! అంతే. అంతా ఒక్కసారి వెనక్కితిరిగి చూశాం! ఆ సూల్ వాలా ముందు నుంచొచ్చేవను అడుస్తున్నాడు పప్పు పోయిందంటూ! అప్రయత్నంగా అక్కడ నుంచున్నవార్ల చేతులన్నీ తమ తమ జేబుల్లోకి పోయాయి. తమ జేబులన్నీ భద్రంగా వున్నట్టు తృప్తిగా నిట్టారుస్తున్నారు.

ఆ సూల్ వాలా “ఆ దొంగవెధవ యిటే పరిగెత్తాడండీ! వేసు చూశాను. వాడు వెళ్ళిం తర్వాత తెలిసింది మీ జేబులో డబ్బు పోయింది... తేకపోతే...” యింకా ఏమేమిటో మాల్నాడు తున్నాడు. అందరూ ఆ పెద్దమనిషిని ఓదారుస్తున్నారు. సానుభూతి చూపిస్తున్నారు! ఆ గడబడిలో మా ముందున్న లైనంతా వెదికిపోయింది. దాని స్థానంలో గుంపాకటి చేరింది. ఇక నాకా పినిచూ అందదన్న ఆలోచనతో నెమ్మదిగా అక్కడినుంచి యివతలగా నుంచొన్నాను కాస్త రిటీర్ గా వుంటుంది!

ఆ బుక్కింగుముందంతా గోలగా వుంది. ఉన్నట్టుండి నా దృష్టి గుంపులో జేబు కొట్టెస్తున్న వాని చేతిమీద పడింది. అది చూసేసరికి నా కెక్కడలేని ధైర్యం వచ్చినట్లుయింది. మెరుపులా వెళ్ళి ఆ చేతిని చలుక్కున పట్టుకొన్నాను. ఆ చేతిలో పప్పు! ... అప్పుడు చూసుకోవాడో ఏమో తిక్కమొహంతో బదుటికి నున్నవాడు పప్పు పోయినతను! అంతలోనే నా కళ్ళు ఆ పచ్చ దొంగ

చేపు కెల్లాయి. అతన్ని చూస్తూనే నిర్ధారిత పోయాను! అతనివరో కాదు! ... ఆ “సూల్ వాలయే!” పచ్చ పొగొట్టుకొన్నతను మా ఇద్దర్నీ చూసి క్షణంలో పరిస్థితిని అర్థం చేసుకున్నాడేమో... పచ్చు చూస్తూనే అతని కళ్ళు మెరిశాయి... అంతే! సూల్ వాలాను గుంపులోంచి బయటకు లాగాడు.

“చూడండి సార్ మీరంతా! ... వాజేబులో పచ్చు కొట్టేశాడు” అంటూ విరిసిస్తున్నాడు సక్కనున్నవార్లకు సూలువాలాను చూపిస్తూ.

“పచ్చా! పచ్చా... అదిగో ఆ పెద్దమనిషి కొట్టెస్తూంటే పట్టుకొన్నాను...” ఇంకా ఏవో చెప్పుకోస్తున్నాడు సూల్ వాలా, నన్ను చూపిస్తూ! ప్రమాదపడోయాను! క్షణంపాటు పరిస్థితి అర్థంకాలేదు. నా కళ్ళు తిరుగుతున్నట్టు అనిపించాయి! ఏదో మొండికై ర్యాలో నిలదొక్కు కొని చుట్టూ కండుచూశాను.

అక్కడున్న జనం అంతా నాచుట్టూ మూగారు. నాకు క్షణంలో పరిస్థితి అర్థమయ్యింది. వాళ్ళంతా కల్చి నన్ను దొంగగా లెక్కకట్టి ఏం చేస్తారో ఉపాసించాను. అంతలోనే ఆ పర్వతను “దొంగవెధవా! పచ్చు కొట్టేసింది నీ చేతే ఆయనమీద చెప్పా? సూలువాలాను గట్టిగా ఒక తన్ను తవ్వాడు. ఆ తన్నుకి కిందపడ్డ సూలువాలాని చూస్తూంటే ఎందుకో లాదేసింది! చలుక్కున సూల్ వాలా మీద మరో డెబ్బుపడకుండా అడ్డుగా నిలదాను.

“మీరు తప్పకొండి సార్! ఇలాంటివాళ్ళకి అప్పులు తగిలితేగాని బుద్ధి రాదు” అంటూ నామీద నుంచి సూలువాలాని కొట్టోయాడు అతను.

“తొండదరవే అతన్ని కొట్టకండి! కొట్టినంత మాత్రాన అతను దొంగతనం మానాడని ఎందుకు అనుకోవాలి. ఆలోచించండి!”

“ఆలోచించేదేమిటయ్యా! కొట్టకా...” అన్నారెవరో గుంపులోంచి.

“బుద్ధి చెప్పితే బాగుపడతాడని మమ్మల్ని ఏమిటి? తప్పండి వెధవను! కాళ్ళు తెరిచి నిరగొట్టి అవతల పారెయ్యండి.” అని కొద్ది కంటాలు అరిచాయి.

“మీరు తొండదరవాడూ! ఏయే మిస్టర్! లేచి నిలబడు.” అంటూ అతన్ని నుంచోబెట్టి, అందరివేపు తిరిగి “మీరంతా ఎందుకీ అని మీర చెయ్యి చేసుకోవడం! ఇతన్ని ఊరించడానికి పోలిసులు వున్నారు. వాళ్ళకు అప్పజెప్పండి.”

“చూడు మిస్టర్! ఇండాక ముసలతని ఒక రూపాయి వేస్తే ముప్పిని ప్రోత్సహిస్తున్నట్టుగా ఉపయోగం యిచ్చావు. మరి నిన్ను ఇప్పుడు వీళ్ళనుంచి తప్పిస్తూంటే మాత్రం దొంగతనాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నా ననుకోకు! చూడు మిస్టర్! పచ్చుకున్నవాడిలా వున్నావు. ఎందుకీ పనికి దిగావో యిప్పుడనవసరం. నీకన్నా యిండాక ఆ ముసలతని నృత్తిలో నిజాయితీ వుంది ... గొప్పతనం వుంది... అతను యిస్తే వుచ్చుకొంటాడు. ఇప్పుడోకే కనీసం నొచ్చుకోమకూడా నొచ్చుకోకు. అతని బతుకు కేవలం యితరుల మానవత్వంమీద ఆధారపడివుంది.

మరి నువ్వు చేసింది? నీలో వున్న నీక ప్రవృత్తిపై ఆధారపడి వుంది ... జాగర! ఇంకెప్పుడూ ఇలా చెయ్యకు ... పని చేసుకో ... చొరకింది తిను ... పని దొరక్కపోతే అడుక్కుతినను. అదీ చేతకాకపోతే ... ఆపూలు పస్తుండు! అంచేగాని దొంగతనాలు మాత్రం చెయ్యకు! నిలకడగా ... నిజాయితీగా బతుకు. ఇండాక ఆ ముసలతనికి చెప్పిన నీరులన్నీ ముందు నువ్వు నేర్చుకో!” అంటూ కదిలాను చడి నడిగా. అక్కడున్న వాళ్ళందరూ తలోరకంగా వ్యాఖ్యానాలు చేస్తూనేవున్నారు. అవన్నీ నాకేం పట్టనట్టుగానే ముందుకు వడిచాను మానంగా. కాని నా మమ్ముమాత్రం అతన్ని గురించి ఆలోచిస్తూనేవుంది.

‘నన్ను ప్రేమించు’లో జగదీష్ బాబు, కుబ

